

REPUBLIKA

ROK XVI

ŁÓDŹ, WTOREK, 25 STYCZNIA 1938 ROKU.

CENA NUMERU 15 GROSZY.

№ 24

Rząd będzie tępił przejawy barbarzyństwa

w odniesieniu do Żydów, gdyż każdy obywatel ma w Polsce prawo do spokojnego życia

Premier Składkowski stwierdza, że w Polsce wszyscy obywatele mają równe prawa

Warszawa, 24 stycznia.

Na wczorajszym posiedzeniu sejmowej komisji budżetowej, której przebieg podajemy na innym miejscu, premier Składkowski wygłosił następujące przemówienie:

Wysoka Izbo! Kolega referent poseł Wojciechowski odważnie rozchylił cyfry budżetu i można powiedzieć, że uchwycił najtrudniejsze zagadnienia życia naszego i naświetlił je w sposób głęboki, pouczający, wobec czego nie mam wprost serca walczyć z nim o szereg zarzutów, które zrobił przy sposobności rządowi, a które napewno w części są zupełnie słuszne.

Chciałbym Wysokiej Komisji naświetlić tu dwa główne zagadnienia, które których obracają się przemówienia wszystkich kolegów, bo chyba koledzy nie wymagają ode mnie, abym 26 kolegom mógł odpowiadać.

Pierwszym zagadnieniem jest sprawa wypadków z ub. r. w Małopolsce, drugim — sprawy mniejszościowe. W środku powiem parę słów o samorządzie.

Echa zajść w Małopolsce

Wypadki, związane ze strajkiem rolnym, zostały również naświetlone przez p. referenta. Stwierdzam zupełnie szczerze tak, jak to zrobiłem na plenum sejm, że

RZĄD TEJ SYTUACJI NIE PRZEWIADZIAŁ, NIE DOCENIŁ I TO JEST WINA I BŁĘDEM RZĄDU.

Natomiast będę bronił samych metod opanowania tych rozruchów, a to dlatego, że na tym tle powstał cały szereg opowiadań i zarzutów. Wogóle ten rok w szeregu ostatnich lat w Polsce jest najspokojniejszym. Jeżeli porównamy ilość zabitych w różnych latach w Polsce, to będziemy mieli takie cyfry: w 1932 r. — 141, w 1933 — 145, w 1934 — 118, w 1935 — 143, w 1936 — 157, w 1937 — 114. W tych 114 jest 42 tragicznie zabitych w Małopolsce środkowej. Naskutek rozpraszania tłumów przy innych nieporządkach i innych zajściach politycznych, zostało zabitych 12 osób. Reszta — 60 zabitych — to wypadki kryminalne. To znaczy, że **POZA TRAGICZNYMI ZAJŚCIAMI W MAŁOPOLSCE, ROK TEN BYŁ SPOKOJNY.**

Zresztą koledzy napewno odczuwają to i o tym wiedzą. Dlatego nie mogę zgodzić się z mniemaniami, że z chwilą zaprowadzenia przeze mnie zwartych oddziałów policji, te „krwiożercze oddziały“ biegają po Polsce i strzelają do obywateli, jak to na poprzednim posiedzeniu komisji jeden z kolegów był łaskaw powiedzieć.

Tę małą ilość 12 zabitych w ciągu roku przy usuwaniu zamieszek zawdzięczamy temu, że w 41 wypadkach zwarte oddziały policji rozpraszały bez strzelaniny, a tylko w dwóch wypadkach, poza wypadkami w Małopolsce — **MUSIAŁY UŻYĆ BRONI PALNEJ.**

Ażebym pokazać, że musiały użyć w tym wypadku broni palnej, że była to wyjątkowa zupełnie sytuacja, za pozwoleniem p. prezesa, wniosę tę broń, której używały, uzbrojone bandy chłopów w Małopolsce, aby kolegom pokazać, iż to nie było rozpraszanie tłumów bezbronnymi.

PREMIER DEMONSTRUJE BRONĀ. Ponieważ zaś strzeżonego Pan Bóg strzeże, a przewaga kolegów byłaby wybitna i mógłbym być steroryzowany

mauzery dostałyby się w ręce chłopów

i to chłopów podburzonych i wówczas nie wiadomo, jakby się cała operacja zakończyła.

Proszę kolegów! Aby kolegom pokazać warunki, w jakich działały oddziały policyjne w tym czasie pragnę opisać zajścia pod Lipnikiem.

Otóż Lipnik jest w pow. brzozowskim i ta walka jest charakterystyczna dlatego, że najczęściej przedstawiało nam się ją w ten sposób, że oto w jakiejś wsi były nieporządki. Wtedy wezwano policję. Policja wkroczyła do tej wsi, zrobiła szereg przykrości chłopom, a gdy ci, zbuntowawszy się, rzucili się na policję, wtedy ona strzelała.

Otóż wcale tak nie jest — było więcej takich wypadków, gdzie wcale tak nie było. Ja to opiszę w związku z raportem, który mam od dowódcy tej kompanii. Dla charakterystyki jego powiem, że nie jest on wcale policjantem, wychowanym na jakimś biciu ludzi. Jest to powiatak z „Virtuti Militari“ i Krzyżem Walecznych. Otrzymał on rozkaz przyjazdu z Warszawy i zameldowania

w czasie przemówienia, jedną kosę zabieram ze sobą, resztę proszę sobie obejrzeć.

— Ten pan kolega, który wówczas mówił, że policja powinna była rozproszyć chłopów uzbrojonych w takie kosy bez strzelania, wyobrażam sobie, jakby wyglądał, gdyby stanął z karabinem przeciw takiej kosie. Gdyby policja miała wtedy nie strzelać, byłaby rozbrojona i

się w Dynowie u nadkomisarza, ponieważ porządek jest zagrożony. Nie znał zupełnie sytuacji. Jechał drogą z Dubiecka do Dynowa. Około południa dn. 18 sierpnia, nie wiedział nic, co się tam dzieje. (W tym miejscu p. premier demonstruje mapę). I kiedy podjeżdżał — do skrzyżowania dróg, idących od Dubiecka do Lipnika, sytuacja przedstawiała się w ten sposób, że na prawo znajdował się las i szedł strumyk, około którego jest tartak i młyn, obok nich jezioro i dalej szosa na nasypie, tak, że trudno jest zjechać i manewrować policyjnymi samochodami. Obok jest bagno, przez które przejechać trudno. Otóż, kiedy jechał w południe, nie znając zupełnie sytuacji z Dubiecka do Dynowa, zauważył w tym miejscu

BARYKADE, UŁOŻONA Z BELEK NA DRODZE I OKOŁO 40 CHŁOPÓW.

Jak Panowie widzą nie ma tu żadnej wsi, w którejby policja zrobiła coś złego, natomiast jest doskonałe miejsce dla zrobienia zasadzki, bo jest droga na nasypie, z której trudno zjechać, jest

bagno, jest zakręt, jest strumyk, jest las, z którego można strzelać. Otóż, jadąc w południe, zauważył on czterdziestu kilku chłopów, stojących za kilku balami sosnowymi, które zostały przyniesione tu ze składu tartaczego i ułożone w tym samym miejscu na szosie.

Nie znając sytuacji, zsiadł z auta, podszedł do tych chłopów i powiedział: „Co tu gospodarze, robicie za kawaly, przeskadzacie przejechać“.

Na to jeden z chłopów powiedział: „Panie kapitanie, ci ludzie sami nie wiedzą, co robią, sami nie wiedzą czego chcą“, po czym chłopci odeszli do lasu. Wobec tego dowódca kompanii kazał zdjąć barykadę i spokojnie ze swym oddziałem pojechał, jak miał rozkaz, do Dynowa, czyli, gdy się pierwszy raz spotkał z tymi chłopami, to gdyby był tym krwiożerczym człowiekiem, to mógł ich aresztować, bić, albo rozpedzić siłą. Tego nie zrobił, widzimy więc, jak rzecz się przedstawia.

Tegoż dnia w Dynowie wieczorem o godz. 22.30 dowódca tej kompanii policji otrzymał rozkaz z wiadomością, że Dubiecko, miasteczko, leżące w odległości 14 km. przez które przejechał w południe, ma być

ZAATAKOWANE PRZEZ BANDY CHŁOPSKIE.

że pogotowie i samoobrona w tym miasteczku nie wystarcza, wobec czego tamtejsze władze proszą, żeby przysłać kompanię policji, by ich na noc ubezpieczyła przed napadem chłopów. Wobec tego o godz. 22.30 wyjechał z Dynowa i dojechał znaną mu drogą do miejsca wskazanego na mapie.

Dramatyczny opis walki między policją a chłopami

Około godz. 11-ej kolumna stanęła na szosie. Była cicha noc. Padł deszczyk. Żadne głosy nie dochodziły. Deszcz tłumil wszelkiego rodzaju szmer. Kiedy kolumna spokojnie przyjechała tutaj, nagle w świetle reflektorów zauważyła wielką barykadę złożoną z 20 bali 10-metrowej długości, bali tartacznych ułożonych na szosie.

Wobec tego komendant zatrzymał kolumnę, w świetle reflektorów kazał zejść jednej z drużyn i usuwać barykadę. Kiedy kolumna zbliżyła się do barykady, nagle

ROZLEGŁO SIĘ GŁOŚNE „HURRA“ I DRUŻYNA ZOSTAŁA ZASYPANA STRZALAMI

z takiej właśnie krótkiej broni karabinowej oraz strzałami karabinowymi z sielkańców, tak, że nie mogła dojść do barykady i musiała się zatrzymać.

Słyszając z głosów „hurra“, że napastników musi być parę tysięcy, **KAZAŁ DAĆ SALWE OSTRZEGAWCZĄ W GÓRĘ**

i drugi raz drużynie podejść do barykady.

Przy drugim podejściu drużyna została

RÓWNIEM ZASYPANA OGNIEM i równocześnie w świetle reflektorów zauważyła, że masy chłopskie leżące w kartoflach blisko szosy, zaczynają przebiegać koło strumyka na drugą stronę szosy.

Jednocześnie drużyna, usuwająca barykadę, została znowu zasypana strzałami, wobec czego

KAZAŁ DAĆ SALWE DO PRZEBIEGAJĄCYCH CHŁOPÓW.

Wtedy drużyna rzuciła się do rozbierania barykady i znowu została ostrzelana; wobec czego kazał dwóm drużynom rzucić się

DO ATAKU NA BAGNETY.

Przed tym chcąc steroryzować chłopów, padła jedna jeszcze salwa, czyli były dane wszystkie dwie salwy w obronę. W świetle reflektorów drużyna rzuciła się na bagnety i chłopci wystraszeni salwą zaczęli uciekać do lasu. Drużyna pomogła szybko uprzatnąć barykadę. Wówczas przeszukano pole, znaleziono jednego zabitego chłopca, je-

dnego rannego, jednego zdrowego zabrano wszystkich a przez ten czas usunięto barykadę.

To wszystko trwało dwie godziny. Niestety okazało się, że dwa ostatnie samochody są tak zniszczone strzałami i kamieniami, że nie mogą jechać. Musiał je więc zabrać na sznur i pociągnąć do Dubiecka, gdzie jeszcze miał trzy barykady po drodze, ale już nie strzelano.

W Dubiecku zastał już całe miasteczko na nogach i wszyscy z latarniami na trolowali miasto, ponieważ był

ZAPOWIEDZIANY NAPAD CHŁOPÓW.

Chłopci usłyszeli strzały i uciekli. Wobec tego policjanci pozostali na noc w Dubiecku ubezpieczając miasteczko.

Czyli mamy tu typowy przykład, że tych chłopów wcale nikt nie atakował, wcale nawet nie wchodził do ich wsi. Chłopci w miejscu dobrze wybranym przez jakiegoś podoficera, a może na-

(Dalszy ciąg na str. 2-ej)

Sytuacja wewnętrzna w Polsce

w ogniu dyskusji na posiedzeniu komisji budżetowej sejmu. — Jak pos. Wojciechowski wyobraża sobie rozwiązanie problemu młodzieżowego, mniejszości narodowych, oraz kwestii żydowskiej

Przeciw pałkom i kastetom jako narzędziom walki politycznej

Warszawa, 24 stycznia.

Sejmowa komisja budżetowa obradowała dziś nad budżetem ministerstwa spraw wewnętrznych. Obradom przysłuchował się przez cały czas premier, gen. Składkowski.

Dłuższy referat wygłosił poseł Wojciechowski, analizując cały szereg najaktualniejszych zagadnień, a zwłaszcza problem młodzieży. Referent wskazał, na trudne warunki, w których znalazła się dzisiaj młodzież i na antagonizmy między starszym pokoleniem a młodym.

Młodzież chłopska wychowuje się — mówi referent — w przeświadczeniu, że stan obecny musi ulec gwałtownej przemianie, że musi przyjść okres rządów radykalnych w Polsce. Młodzież robotnicza jeszcze bardziej idzie na lewo w swoich dążeniach ideologicznych.

Na drugim biegunie jest młodzież inteligentka, wśród której panują kierunki skrajne, nacjonalistyczne.

Słusznie uczynił Marszałek Rydz-Śmigły, gdy poszedł na jedno z zebrań młodzieży akademickiej nawiązać łączność z tymi przyszłymi oficerami armii i społeczeństwa cywilnego. Ale zapytać należy — mówi referent — kto dziś idzie do młodego pokolenia chłopów i robotników, kto przemawia do ich serca i sumienia i gwarzy z tymi podoficerami narodu polskiego?

Na to nie znajduje mówca odpowiedzi w praktyce działania rządu i obozu rządowego.

W postępowaniu ze studentami, należy, zdaniem referenta, stosować politykę jaknajbardziej liberalną. Mimo zanaralizowania życia uniwersyteckiego, należy zalecać władzom cierpliwość i wyrozumiałość.

Kto sieje anarchię na uniwersytetach

To zanaralizowanie życia na uniwersytetach nie jest spowodowane przez samą młodzież i jej organizacje. Działają tu inne, starsze i doświadczone ręce. Są to ręce ludzi, którzy już wyszli z uniwersytetów i wtargnęli z temperamentem do polityki. Ta młodzież

NIE MOŻE BYĆ TRAKTOWANA Z GESTEM POBLĄZANIA,

gdy chodzi o porządek społeczny i bezpieczeństwa. Kto skończył uniwersytet i przekroczył 25 rok życia, nie może już być traktowany jako młodzież, której przysługują wyjątkowe uprawnienia. Musi być tak samo traktowany, jak każdy inny starszy obywatel. Nie wolno dopuszczać do występowań

UMUNDUROWANYCH ODDZIAŁÓW NIELEGALNEGO O. N. R.

i jego przybudówek, NIE MOŻNA TOLEROWAĆ W STOLICY TAKIEJ MASKARADY, GDY 24-letni PANEK PRZYSTRAJA SIĘ W MUNDUR, OPASUJE SIĘ PASEM OFICERSKIM I Z ŚWITĄ KILKU UZBROJONYCH ENTUZJASTÓW, CZY NATWIAKÓW, WYSTĘPUJE NA PUBLICZNYM ZGROMADZENIU POLITYCZNYM, wywołując za męt w głowach zebranej prawdziwej uniwersyteckiej młodzieży. Mniejmy nadzieję, że przykre wydarzenia z drugiej połowy 1937 roku nie powtórzą się już. — Młodzi muszą widzieć, że tam, gdzie chodzi o zdobycie pracy i chleba, mają oni równy start życiowy z ludźmi starszymi. Na tym gruncie można mówić z każdą młodzieżą endecką i oenerowską, ludową i dawną prorządową.

Przecw brutalnej walce z Żydami

Jeżeli chodzi o stosunek młodzieży do sprawy żydowskiej, to oczywiście nie należy uciekać do represji przeciw tym, którzy przekraczają dozwolone granice walki politycz-

nej i ekonomicznej z Żydami i nie może uznawać metody pałki i kastetu.

Dalszy ustęp swoich wywodów poświęcił pos. Wojciechowski sprawom narodowościowym.

Uważamy — oświadcza referent — za kanon naszej polityki mniejszościowej, że: 1) Żaden czynnik zewnętrzny nie może być wciągany w grę przy teoretycznym i praktycznym określaniu stosunku naszego państwa do mniejszości narodowych. 2) Stosunek poszczególnych mniejszości do państwa jest bezpośredni, oparty na absolutnym uznaniu suwerenności i nadrzędności państwa.

Łączenie się mniejszości narodowych w bloki, czy w grupy, które miałyby pertraktować z państwem, względnie z rządem jest taką samą zdradą państwa, jak uciekanie się pod opiekę obcych potencji. Ani jedno, ani drugie nigdy w Polsce tolerowane już nie będzie. Nieliczne elementy, przeważnie pochodzenia nie polskiego, łączące się z obcym państwem ma tu mówca na myśli komunistów — są tępione z całą bezwzględnością. Podobny los czeka każdą inną grupę społeczną, czy narodową, która chciałaby szukać politycznego oparcia poza granicami Państwa Polskiego.

Po wyczerpującym omówieniu kwestii ukraińskiej pos. Wojciechowski przechodził z kolei do analizy zagadnienia żydowskiego.

Narodowi Polakom jest dość ciasno na terytorium Polski — oświadcza pos. Wojciechowski. — Nie jesteśmy w stanie dać zatrudnienia młodemu pokoleniu. Przytym wszystkim przytłacza nas świadomość, że rozwija się między nami element inny narodowo i rasowo i to element ekspulsywny. Świadomość ta szczególnie ostrą występuje w młodym pokoleniu. Powoduje ona bunt przeciw Żydom, którzy najmocniej obłąli nasze miasta, zamykając dostęp mło-

„Eksportu“ Żydów z Polski jako „przybyszów ze Wschodu“ domaga się pos. Wojciechowski

Nie chciałbym być źle zrozumiany, ale wszyscy, jak tu jesteśmy w sejmie polskim, łącznie z reprezentantami ludności żydowskiej, mamy obowiązek stworzyć program odciążenia Polski z elementu żydowskiego, któryby zrównoważył przynajmniej ten nabytek, jaki w pierwszych latach powojennych w postaci kilkuset tysięcy Żydów wschodnich znalazł się w Polsce.

Przyjęliśmy ich wówczas kierowani względami ludzkości. Musimy jednak podkreślić, z całą stanowczością, że nadmiar Żydów w Polsce spowodowany właśnie owym napływem powojennym nie może być uważany za kwestię którą Polska powinna załatwić własnymi środkami. Nie mamy żadnych obowiązków państwowych wobec tych przybyszów.

OBYWATELSTWO POLSKIE JAKIE IM NADALIŚMY MUSIMY TRAKTOWAĆ JAKO CZASOWE,

a nasze obowiązki moralne wobec nich nie są większe, niż Anglii i Francji.

Następnie pos. Wojciechowski przechodził do omówienia ruchu syjonistycznego. Cel to piękny, a ideologia sympatyczna dla każdego patrioty, to też syjonizm cieszy się w Polsce opieką władz państwowych, a społeczeństwo polskie ocenia go z uznaniem i sympatią. Żydzi jednak uznając zasady syjonizmu stają się idealnymi obywatelami wymarzonej Palestyny. Jeśli więc syjonista mówi, że jego ojczyzna jest Palestyna, to równocześnie nie może mówić, że jego ojczyzna jest Polska. Jako politycy, mamy stawiać diag-

dzieci i niechęć do władzy i do Polski która wtedy wydaje się tej młodzieży nie matką, lecz macochą, mającą chleb dla innych, lecz srogą wobec swych

dzieci. Tu leży źródło tego zjawiska, a nie w powierzchownej agitacji nacjonalistycznej. Ołów problem emigracji jest najkapitałniejszym problemem w Polsce.

noze choroby. Rząd ma wybrać, jak leczyć polskie życie, jeśli idzie o chorobę zwaną kwestią żydowską. Lekarz diagnosta musi beznamyślnie wskazywać wszystkie przyczyny zła, z troską o chorego, i nie wolno nam także zapominać, że pacjentem tutaj jest Polska.

Pos. Wojciechowski kończy swe wywody o Żydach apelem do ministra spraw zagranicznych oraz ministra przemysłu i handlu, aby przy zawieraniu traktatów handlowych z Francją, Anglią i innymi krajami, żądali

PRZYJĘCIA PRZEZ TE KRAJE ŻYDÓW Z POLSKI — „bez wywożenia pieniędzy z Polski“.

Z kolei pos. Wojciechowski scharakteryzował

SPRAWĘ STRAJKU CHŁOPSKIEGO W MAŁOPOLSCE.

Wskazał on m. in., że akcja strajkowa nie była wbrew tłumaczeniom prasy ludowej i jej uczestników wybuchem od dołu. Decyzją o strajku zapadła na długo przed jego wybuchem w naczel-

nym Komitecie wykonawczym Str. Ludowego.

Strajk ten miał charakter wybitnie polityczny.

Przechodząc do omówienia ruchu komunistycznego w Polsce referent stwierdza, że Komunistyczna Partia Polska zrezygnowała z akcji bezpośredniej, a wysiłek komuny zwrócił się na utworzenie t. zw. jednolitego frontu i na przeniesienie do innych organizacji społecznych. Terenem ekspansji komunistów stały się wszystkie organizacje demokratyczne: P.P.S., Stronnictwo Ludowe, lewica patriotyczna, nawet organizacje katolickie.

Bereza Kartuska stała się środkiem, jeżeli chodzi o przestępstwa polityczne, stosowanym wyłącznie wobec komunistów. Po ostatnich zwolnieniach znalazło się w Berezie 606 osób, w tym komunistów 310, kryminalistów — 296. Wspominając dalej o sprawach prasowych referent oświadcza, że uznajemy wszyscy konieczność konfiskat. Należałoby jednak

UNIKAĆ PEWNEJ PRZESADY,

Po przemówieniu referenta rozpoczęła się dyskusja.

Postulat powrotu Witosa i unormowania stosunków z opozycją

Pos. Zaklika, odpowiadając referentowi pos. Wojciechowskiemu, poddał w wątpliwość, jakoby strajk chłopski tłumaczył można było podłożem gospodarczym, wadliwą strukturą rolą, brakiem uprzemysłowienia i niedzą wsi.

Zdaniem pos. Zakliki istotną przyczyną strajku, były postulaty przede wszystkim polityczne, w pierwszym rzędzie

POSTULAT POWROTU WITOSA.

Drugi postulat wysuwany bardzo ostro — zdaniem pos. Zakliki — to kwestia samorządu, a wreszcie i to, że wielkie partie polityczne m. in. ludowcy, chcą mieć możliwość uczestniczenia w pracach izb ustawodawczych i w rządzeniu państwem.

(Dalszy ciąg na str. 4-iej)

SPRAWA ŻYDOWSKA W POLSCE

może być rozwiązana tylko w ramach Konstytucji.— Czy sjonista może być dobrym obywatelem Polski? — Emigracja nie jest zagadnieniem wyłącznie żydowskim

Odpowiedź posła dr. Sommersteina na wywody referenta posła Wojciechowskiego

(DOKONCZENIE)

Pos. Zaklika przypomina, że swego czasu domagał się objęcia AMNESTIĄ WINCENTEGO WITOSA i dziś uważa, że jest to problem, którego rozwiązanie jest nieodzowne. Zagadnienie emigracji politycznej jest takie stare, jak istnienie politycznych ustrojów państwowych.

Pos. Zaklika nie uważa np. za złe, żeby premierem był gen. Składkowski, a ministrem spraw wewnętrznych Maciej Rataj.

Sprawy te porusza również pos. Kamiński, który stwierdził, że jeżeli chodzi o powrót Witosa, to ośobiście nie ma nic przeciwko temu, ale chce podkreślić, że z szacunkiem odnosi się do władz, które przestrzegają, aby wyroki sądowe były wykonywane.

Przechodząc do zagadnienia opozycji społeczeństwa w parlamencie, pos. Kamiński oświadcza, iż jest zwolennikiem

UNORMOWANIA STOSUNKÓW Z OPOZYCJĄ

W konkretnym wypadku mówi o PPS. i o Stronnict. Ludowym. Czynniki społeczny, chłopski, czy robotniczy nie ma

według pos. Kamińskiego dostatecznej reprezentacji w parlamencie i dlatego jest on gorącym zwolennikiem zmiany obecnej ordynacji wyborczej. Woli bowiem mieć opozycję w parlamencie, niż poza nim w masach ludności.

Pos. dr. Sommerstein odpięrając zarzuty wysunięte w przemówieniu posła Wojciechowskiego mocno zaakcentował, że Żydzi nie są w Polsce gośćmi, że nie ściśle jest twierdzenie co do elementu na pływowego, który przybył do Polski po roku 1917, że ci przybysze ze Wschodu, którzy znaleźli chwilowo gościnę w Polsce, dawno wyemigrowali dalej do różnych krajów zamorskich.

Pos. dr. Sommerstein stwierdził następnie, że wszyscy Żydzi, którzy są w Polsce, uzyskali już w swoim czasie obywatelstwo polskie, za czasów, gdy ministrem spraw wewnętrznych był p. Młodziański, a potem p. Składkowski, obecny premier.

Pos. Sommerstein odpięra również zarzut podniesiony przez pos. Wojciechowskiego, który między innymi powiedział, że jeżeli ojczyzną sjonistów jest Palestyna, to równocześnie nie może być ich ojczyzną Polska.

Jest to twierdzenie krzywdzące miliony Polaków, mieszkających zagranicą

korzystających tam z praw obywatelskich. Na ostatnim zjeździe Polaków z za granicy stwierdzono słusznie, że **MOŻNA BYĆ DOBRYM POLAKIEM, A RÓWNOCZESNIE BYĆ DOBRYM OBYWATELEM KRAJU, W KTÓRYM SIĘ MIESZKA I PRACUJE.**

Sprawa żydowska w Polsce została wyniesiona na forum międzynarodowe nie przez Żydów, lecz przez naszego ministra spraw zagranicznych. Mówca przytacza słowa s. p. Hołównki, że „siła państwa polskiego będzie zależała od tego, czy wszyscy obywatele będą się w nim czuli dobrze i będą kochali Polskę za swobodę i troskę o ich byt”.

Na końcu pos. Sommerstein przypomina tezy uchwalone w r. 1937 na Zjeździe Legionowym. Tam nie tylko potępiono brutalne wystąpienia, ale oświadczone, że przepisy konstytucji powinny być w całej pełni wykonywane wobec ludności żydowskiej. W realizowaniu przepisów konstytucji pod względem prawnym i faktycznym leży możliwość zespolenia wszystkich sił żywojących w państwie.

Trzy miliony Żydów mają najlepszą wolę do współpracy, trzeba im tę współpracę umożliwić, a nie kazać jej tylko emigrować. Zresztą, emigracja nie jest

bynajmniej zagadnieniem wyłącznie żydowskim. Żydów nie trzeba nawet namawiać do emigracji. Mamy w Polsce setki tysięcy Żydów i nie żydów, którzyby chętnie wywedrowali w poszukiwaniu chleba i pracy.

WSKAŹCIE DOKĄD, DAJCIE MOŻLIWOŚĆ EMIGRACJI TYM, KTÓRZY TEGO PRAGNĄ,

a nie operujcie hasłem emigracji, jako nakazem, groźbą i wyklęciem. To do niczego praktycznego i dobrego nie doprowadzi.

W zakończeniu pos. Sommerstein oświadcza, iż wierzy, że ludność żydowska, która jest związana z Polską i Narodem Polskim od tysiąca prawie lat, przetrwa obecne ciężkie czasy, które na szczęście niewątpliwie są przemijające...

W dalszej dyskusji zabierali kolejno głos posłowie: Wętykanowicz, Skrypnik Ostafin i inni. Późną nocą zabrał wreszcie głos prem. gen. Składkowski, którego przemówienie podajemy na innym miejscu. — Zamykając posiedzenie, przewodniczący komisji pos. Kozłowski oświadczył, że zgłoszone wnioski i rezolucje przegłosowane zostaną przy 3-im czytaniu. — Dnia 25 odbędzie się dalszy ciąg posiedzenia komisji budżetowej sejmku.

NOWE PROPOZYCJE POKOJOWE JAPONII

doreczone zostały rządowi chińskiemu za pośrednictwem ambasady niemieckiej Czy Chiny północne będą kolonią japońską?

Hankou, 24 stycznia.

(Pat) — Agencja chińska „Central News” podaje ze źródeł urzędowych, że Japonia za pośrednictwem Niemiec przesłała rządowi chińskiemu propozycje pokojowe, ujęte w 4-ch punktach.

Charakter tych warunków nie został jeszcze przez Japończyków podany do wiadomości. Donoszą dalej, że propozycje japońskie zawierają jedynie ogólne zasady w tak szerokiej skali, iż mogą one objąć całą masę rzeczy, mogących narużyć suwerenność i całość terytorialną i administracyjną Chin.

Jest rzeczą oczywistą — kończy agencja — że Chiny nie będą mogły przyjąć tego rodzaju warunków.

Tokio, 24 stycznia.

(Pat) — Deputowany Szio zgłosił dziś pod adresem rządu szereg interpelacji: 1) Czy rząd nie zamierza utworzyć stanowiska generalnego gubernatora w Chinach północnych? 2) Czy nie należy w różnych częściach Chin zainstalować garnizonów japońskich oraz zreformować wojska japońskich w Chinach w wojska kolonialne? 3) Czy rząd prowadził rokowania pokojowe z Chinami?

Premier Konoye odpowiedział, że rząd we właściwym czasie rozważy sprawę politycznego ustroju Chin północnych Japonia od chwili wybuchu incydentu aż do 16 b. m. t. j. do chwili opublikowania komunikatu w sprawie podstaw polityki japońskiej wobec Chin, stała żywiła nadzieję, że Chiny zmienią swe stanowisko. Japonia bezpośrednio nie proponowała Chinom pokoju.

Minister spraw zagr. Hirota oświadczył, że przyczyny obecnego konfliktu są bardzo głębokie. Co się tyczy stosunków z W. Brytanią, to min. Hirota nie wierzy, aby mocarstwo to mogło prowadzić krótkowzroczną politykę na podstawie niefortunnnych incydentów.

Rząd japoński był gotów nawiązać rokowania z b. rządem nankińskim, jeśli ów rząd przysłałby delegację do rokowań pokojowych.

Niemcy ofiarowały jedynie swe pośrednictwo. B. rząd nankiński nie skorzystał z ostatniej, nadarzającej się okazji i dlatego to dnia 19 b. m. rząd japoński i niemiecki opublikowały komunikaty w tej sprawie. Min. Hirota oświadczył, że zgłoszone za pośrednictwem Niemiec warunki pokoju, stanowią minimum żądań japońskich i będą stanowiły podstawę dla wszelkich ewentualnych przyszłych rokowań.

Szanghaj, 24 stycznia.

(Pat) — Jak donosi prasa, gubernator prowincji Szantung Han-Fu-Czu skazany został w Hankou na śmierć. Wyrok wykonano.

Przy bólach i zawrotach głowy, spowodowanych zaparciem, należy stosować co wieczór i rano po pół szklanki naturalnej wody gorzkiej Franciszka-Józefa. Zapytajcie się Waszego lek.

Czy Francja uzna podbój Abisynii?

Londyn, 24 stycznia.

(Pat) — Gabinet brytyjski odbył dziś wieczorem specjalne posiedzenie, które trwało przeszło godzinę i poświęcone było zaaprobowanie przez rząd instrukcji dla udającej się do Genewy delegacji brytyjskiej z min. Edenem na czele.

Gabinet przyjął wytyczne, ustalone w tym względzie w ubiegły piątek przez specjalny komitet ministrów pod przewodnictwem premiera.

W myśl tych postanowień, instrukcje, z jakimi min. Eden jedzie do Genewy, polegają na tym, aby drażliwej już dostatecznie sytuacji Ligi, jako instytucji międzynarodowej, nie zadrażniać bardziej i raczej działać na zwłokę, zwłaszcza o ile chodzi o aktualne zagadnienia reformy Ligi i zobowiązań paktu.

W dużym stopniu posunięcia brytyjskie w Genewie zależeć będą od wyniku rozmowy, jaką w dniu jutrzejszym min.

Eden odbędzie w Paryżu z min. Delbossem i premierem Chautemps.

Mając na uwadze odbycie tej rozmowy, ministrowi Edenowi pozostawiono wolną rękę w zajęciu stanowiska w sprawie nie mniej drażliwej — uznania de facto podboju Abisynii przez Włochy. Gabinet brytyjski wychodzi z założenia, że o ile Francja w związku z aktualną dla niej sprawą mianowania nowego ambasadora w Rzymie, pragnie uznać stan faktyczny, to rząd brytyjski w najmniejszym nawet stopniu nie powinien temu przeciwdziałać i utrudniać akcji rządu francuskiego pod tym względem.

W sprawie powołania do życia międzynarodowego organu współpracy gospodarczo-finansowej gabinet brytyjski stoi na stanowisku odczekania właściwej chwili, kiedy współpraca gospodarczo-finansowa zbiegnie się z możliwością

współpracy politycznej.

O ile więc powołanie do życia takiego organu będzie już obecnie w radzie Ligi Narodów forsowane, to rząd brytyjski starać się będzie w tym wypadku grać na zwłokę, aby na razie formy i zakresu działania tego rodzaju organizacji nie przesądzać. Co się tyczy zastrzeżeń niektórych krajów, reprezentowanych w radzie co do automatycznego stosowania art. 16, gabinet brytyjski stanął na stanowisku, że w chwili obecnej nie może na już więcej domagać się bezwzględnej uznawania przez wszystkich automatyzmu obowiązywania paktu. Ale mimo to jednak, rząd brytyjski ze swej strony podkreślił swe przywiązanie dla Ligi. Nie będzie to dokonane w deklaracji wspólnej z Francją, ale jedynie w deklaracji jednostronnej.

NOWA wielka gwiazda na firmamencie kinema tografii

Uroczą Szwedką „DRUGA GRETA GARBO”

ZARAH LEANDER

OCZARUJE swoim śpiewem
OLŚNI swoją urodą
ZACHWYCI swoją grą
w rewelacyjnym arcydziele filmowym

„PREMIERA”

Wkrótce w Łodzi!

Z dziejów Łodzi

Dnia 25-go stycznia 1919 r. komenda Milicji Ludowej w Łodzi zarządziła wielką rewizję u spekulantów-hurtowników, podbijających celowo ceny na artykuły pierwszej potrzeby. Rewizją tą objęto również szereg lokali, podejrzanych, że są siedzibą żywiół antypaństwowych i reakcyjnych (komuniści i endecja).

Rezultatem rewizji było wykrycie olbrzymich zapasów żywności, przeznaczonych na „pasek”, oraz uwięzienie szeregu osobników, podejrzanych o działalność przeciwko pierwszemu rządowi odrodzonej Rzeczypospolitej.

Po likwidacji Milicji Ludowej, latem 1919 roku, funkcjonariusze jej automatycznie wcieleni zostali do szeregów armii. Siedziba Milicji mieściła się przy ulicy Piotrkowskiej Nr. 135, koszary zaś przy ul. 6 Sierpnia i na Rzgowskiej.

Styczeń 25 Wtorek	Dzisiaj Sw. Pawła Jutro Polikarpa	
	Wschód słońca	7.27
	Zachód słońca	16.09
	Wschód księżyca	2.58
	Zachód księżyca	11.32
	Długość dnia	11.26
	Przybyło dnia	1.00

Krótkie wiadomości

SPRZEDAŻ MLEKA na terenie Łodzi zostaje znormalizowana. Dotychczas tylko na terenie 7 i 10 komisariatów obowiązywał przepis o sprzedaży mleka w hermetycznie zamkniętych butelkach — od 1 lutego przepis ten zostaje rozciągnięty również na teren 4, 5, 8 i 9 komisariatów. Sprzedaż mleka z otwartych naczyń, ze względów zdrowotnych, zostaje zakazana.

KONTROLA SKARBOWA przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych jest przeprowadzana obecnie, celem stwierdzenia, czy przedsiębiorstwa te wykupiły patenty odpowiedniej kategorii. Dotychczas sporządzono ponad 300 protokołów za wykupienie patentu kategorii niższej, niż przepisana. Stwierdzono też sporadyczne wypadki uchylecia się całkowicie od wykupu patentów.

AKCJA ASFALTOWANIA PODWÓRZ w domach łódzkich rozpoczęła się na wiosnę b. r. W chwili obecnej sporządzany jest wykaz nieruchomości, które podpadają pod tę akcję. Obowiązek wyasfaltowania podwórz dotyczyć będzie nieruchomości, które położone są przy ulicach, mających nawierzchnię ulepszoną, a więc na ul. Piotrkowskiej, Al. Kościuszki, Traugutta, Moniuszki, Pierackiego, Piramowicza itd.

WYKAZ PSÓW do wymiaru podatku miejskiego musiał być złożony przez właścicieli domów do dnia 15 bm. Osoby, które wzywały się psów, a nie złożyły o tym meldunku do dnia 15 stycznia, będą musiały zapłacić podatek za I półrocze br. Do 15 lipca będzie można składać podania o zwolnienie z podatku za II półrocze. Podatek od psów w roku bieżącym został znacznie podwyższony.

DODATKOWA KOMISJA POBOROWA dla PKU Łódź-Miasto II urzędować będzie w dniu 31 bm w wydziale wojskowym zarządu miejskiego przy ul. Piotrkowskiej 165. Stawić się winni mężczyźni rocznika 1916 i starsi, zamieszkałi na terenie 1, 4, 6, 7, 10, 12, 13 i 14 komisariatów policji.

Zalecenie punktualności teatrom i kinom łódzkim

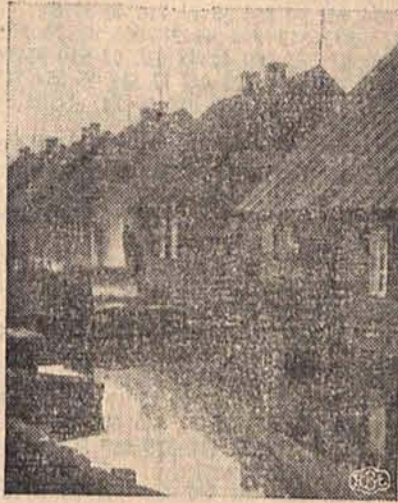
Donosiliśmy w ubiegłym tygodniu o zarządzeniu p. wojewody łódzkiego, który zwrócił uwagę na niepunktualność w życiu społecznym i polecił dopilnować aby wszelkiego rodzaju uroczystości rozpoczynały się punktualnie.

P. Starosta dr. Mostowski w związku z tym wystosował pismo do teatrów miejskich w Łodzi, zalecając rozpoczęcie przedstawień możliwie punktualnie, t. zn. o określonej w programie godzinie, gdyż dowolność w rozpoczynaniu przedstawienia wprowadza chaos i zamieszanie.

Podobne pismo w najbliższych dniach wystosowane będzie także do właścicieli kinoteatrów.

Przyczyny powodzi na Widzewie

badająca specjalna Komisja z wicestarostą Giełczyńskim i Komendantem Niedzielskim na czele.—Kanały są zbyt wąskie, tamy muszą być ulepszone

Domki robotnicze na Widzewie podczas powodzi.

Donieśliśmy przed kilku dniami o powodzi na Widzewie. Jak wiadomo, w związku z ulewnym deszczem i nagłym

wzrostem temperatury, który spowodował gwałtowne topnienie śniegu, zalany został wodą szereg domów robotniczych przy ul. Niciarnianej i Bawelnicznej, tak że zaszła konieczność ewakuowania mieszkańców.

Ponieważ wypadki tego rodzaju mają często miejsce, władze naszego miasta zainteresowały się bliżej tą sprawą, celem zapobieżenia na przyszłość powodziom i zapewnienia bezpieczeństwa mieszkańcom tej dzielnicy Łodzi.

W dniu wczorajszym na Widzew udała się specjalna komisja, w skład której wchodzili pp. wicestarosta Giełczyński, komendant P. P. Niedzielski, komendant straży ogniowej Kalinowski, referent spraw wodnych przy starostwie grodzkim Piastka i inżynier biegły przy urzędzie wojewódzkim.

Na miejscu dokonana została „wizja lokalna”. Przedstawiciele władz zbadali dokładnie teren, sprawdzając stan tam, które przepuszczały wodę z rzeczki

Jasieni do stawów fabrycznych.

Woda z Jasieni płynie do stawu położonego na terenie Widzewskiej Manufaktury, następnie kanałami podziemnymi i znajdującymi się na powierzchni ziemi do stawu Scheiblerowskiego, dalej do stawu firmy Steinert i Geyer, po czym wpada do Łódki.

Kanały te są bardzo wąskie i w razie znacznych opadów atmosferycznych nie mogą przepuścić wezbranych mas wody, która rozlewa się po okolicy. Obliczono, że w razie dużych opadów atmosferycznych przybór wody na Widzewie wynosi około 5.000 litrów na sekundę.

Zwrócono również uwagę, iż tamy, przepuszczające wodę do stawów fabrycznych, wykonane są nieprawidłowo i zachodzi konieczność ich ulepszenia.

Narazie jednak żadnych decyzji nie powzięto i nie wydano żadnych zarządzeń. Sprawa ta będzie jeszcze przedmiotem całego szeregu badań i narad i dopiero po zebraniu dostatecznego materiału władze naszego miasta wydadzą odpowiednie zarządzenia, mające na celu zapobieżenie powodziom w Łodzi.

Zatory lodowe na Warcie, Nerze i Pilicy

Niebezpieczeństwo powodzi w kilku powiatach woj. łódzkiego Dalszy spływ kry na Warcie spowodował, że niebezpieczeństwo powodzi na terenie województwa łódzkiego nie zostało jeszcze całkowicie zażegnane. — Ponownie bowiem potworzyły się olbrzymie zwały lodowe, które wstrzymują bieg wód i powodują, że zalewane są niżej położone miejscowości.

Pogorszyła się sytuacja w dolnym biegu Warty, na terenie powiatów kolskiego i konińskiego. Pod Kołem utworzyły się zatory lodowe przy mostach oraz przy ujściu rzeki Ner. Pod Koninem utworzył się zator lodowy na długości kilku

kilometrów. Ponieważ tama rzeczna w tym miejscu jeszcze nie jest wykończona, istnieje groźba jej zerwania, a to może spowodować zalanie szeregu miejscowości. Krę rozbijają obecnie saperzy dynamitem.

Nastąpił również wylw Prosny i Swędni, w powiecie kaliskim. Zalane zostały łąki we wsiach Piwonice i Rajska oraz droga gminna na przestrzeni około 100 metrów.

Wreszcie utworzył się duży zator lodowy z kry na Pilicy, pod wsią Nagórce. (i)

Posag b. burmistrza Otwocka skazanego na sześć lat więzienia. — Sąd unieważnił fikcyjny zapis hipoteczny

Warszawa, 24 stycznia. Przed Sądem Okręgowym w Warszawie, wydziałem cywilnym toczyła się sprawa przeciwko byłemu burmistrzowi Otwocka, Górzyńskiemu, który skazany został w swoim czasie na 6 lat więzienia za rabunkową gospodarkę funduszami samorządowymi.

Górzyński, który po rozwodzie ze swą pierwszą żoną, ożenił się po raz wtóry, miał otrzymać znaczny posag. Na mocy intercyzy przedślubnej, ewentualne pretensje przyszłej p. Górzyńskiej zabezpieczone zostały na pierwszym numerze hipoteki willi b. burmistrza w kwocie 100.000 zł.

Magistrat m. Otwocka wystąpił o zabezpieczenie swych pretensyj wobec nieuczciwego burmistrza na jego nieruchomości. Starania te nie przyniosły jednak żadnego efektu, albowiem hipoteka nieruchomości Górzyńskiego była bardzo obciążona, zaś na pierwszym miejscu figurowała kaucja 100.000 zł. na rzecz żony.

W rezultacie sprawa oparła się o sąd albowiem magistrat twierdził, że zapis ten jest fikcyjny i że Górzyński od żony posagu w tej wysokości nie otrzymał. B. burmistrz natomiast broniąc się wysuwał, że suma wniesionej mu przez żonę posagu równała się 300.000 zł., wobec czego zapis jest całkowicie usprawiedliwiony.

Sąd nie podzielił jednak stanowiska b. burmistrza Górzyńskiego i uznając, że zapis hipoteczny jest fikcyjny, unieważnił go.

Podarowali miastu tereny niezbędne dla poszerzenia ul. Zeromskiego

Wczoraj odbyło się pod przewodnictwem prez. Godlewskiego, przy udziale obu wiceprezydentów, dyrektora zarządu miejskiego i naczelników wszystkich wydziałów posiedzenie kolegium magistratu.

Na wniosek wydziału technicznego, postanowiono przyjąć darowiznę terenu przy ul. Kątnej 3-13, o obszarze 377,76 m. kw. na poszerzenie ul. Zeromskiego. — Przyjmując tę darowiznę, podkreślono wysoce obywatelskie stanowisko właścicieli nieruchomości, którzy rezygnują bez płatnie z części swych terenów dla celów regulacyjnych miasta. Niestety, wielu wla

ścicieli nieruchomości stoi na innym stanowisku i nie tylko każe sobie płacić za wąskie nawet pasemka gruntu, ale doprowadza do zatargu, kończącego się wywłaszczeniem.

Następnie, na wniosek wydziału oświaty i kultury, postanowiono przyznać patronatowi nad młodzieżą rzemieślniczą jednorazową subwencję w wysokości 4.000 zł.

Po załatwieniu szeregu drobniejszych spraw, posiedzenie zamknięto. Sprawa podwyższenia subwencji dla teatrów łódzkich, spadła z porządku dziennego. (i)

GRAND-KINO Początek o godz. 4-iej
ANNA NEAGLE i ADOLF WOHLBRÜCK w filmie
KRÓLOWA WIKTORIA
 ROMANS KRÓLEWSKI UWAGA! Ostatnie 2 części w kolarach naturalnych.

Płacąc świadczenia na pomoc zimową — zmniejszasz nędzę

Taniec milionów
 to nowa powieść sensacyjna tygodnika beletrystycznego
„Co Tydzień Powieść”
 Nr. 242
 Przyjaciół! — Interesująca nowela. — Ponadto nr. 242 CTP zawiera: „Kacik Rozrywki z nagrodami. — Humor. — DO NABYCIA WSZĘDZIE
Cena 10 groszy

SPORT

Znęcali się nad niewinnym człowiekiem Sąd skazał b. posterunkowego IV komisariatu na 6 lat więzienia, pozostałych zaś na mniejsze kary

Do późnych godzin wieczornych dnia wczorajszego toczyła się w sądzie okręgowym sprawa, w której jako pierwszy podsądny, znalazł się na ławie oskarżonych były posterunkowy policji, oskarżony o zabójstwo przez zbyt pohopne uczynienie użyciu z broni w stosunku do człowieka pijanego wprawdzie, ale w żadnym razie nie bandyty — wręcz przeciwnie — cieszącego się dobrą opinią funkcjonariusza jednego z banków.

Przed sądem stanęli: 43-letni Józef Nowiński, b. posterunkowy IV komisariatu, 31-letni Wacław Cyperling, 67-letni Adam Dębski, 50-letni Józef Matczak i 49-letni Władysław Mądry, oskarżeni -- pierwszy o zabójstwo Jana Stasiaka, b. wóźnego Banku Gospodarstwa Krajowego, pozostali o udział w bójce.

Tło sprawy według danych z aktu oskarżenia przedstawia się jak następuje:

W dniu 12 września r. ub. udał się Stasiak w odwiedziny na Stoki do Zygmunta Pudła. Pili sporo. Po południu, udali się do Stanisława Pietrzaka, gdzie pili również. Około godziny 8 wieczór, gdy już Stasiak był pijany — ruszyli ku miastu. Pietrzak musiał Stasiaka prowadzić. Koło sklepu Marii Cyperling, gdzie

można było dostać wódki, Stasiak zatrzymał się i zaczął się dobijać. Żądał jeszcze wódki. W mieszkaniu sklepikarza były tylko dwie kobiety. Jedna z nich wyszła tylnym wejściem i zawiadomiła wszystkich oskarżonych, prócz posterunkowego — że do mieszkania dobiega się opryszek.

Cała czwórka mężczyzn uzbroiła się w rurki gazowe i kije, a Cyperling nawet w siekiere, i tak poszli do sklepiku.

Gdy Stasiak, wyszedł na podwórce, pierwszy dzielił go kijem Dębski, a Cyperling uderzył go obuchem siekiery w kark. Stasiak począł wzywać pomocy. Ale ludzie rozjuszili się. Choć było ich czterech uzbrojonych przeciwko jednemu bez broni — pobięła jedna z kobiet po posterunkowego, o którym wiedziano, że gości w pobliżu. Policjant pytał, czy to napad bandycki, ale spotkał się z odpowiedzią, że to nie bandyta, tylko chyba jakiś łobuz.

Stasiak tymczasem skrył się w komórce. B. posterunkowy Nowiński, z bronią gotową do strzału, wezwał Stasiaka, by wyszedł z ukrycia. Gdy się nieszczerliwy ukazał w drzwiach — Nowiński uderzył go pałką gumową w głowę, a Cyperling siekiere. Stasiak upadł i wtedy leżącego bił kamieniami Dębski.

Posterunkowy żądał, by Stasiak wydał broń, ale leżący i już ciężko poraniony daremnie się tłumaczył, że broń nie ma i złodziejem ani bandytą nie jest. Nowiński znów go uderzył pałką, a inni czym się dało.

Odbyła się potem formalna masakra i bezlitosne znęcanie się nad nieszczęśliwym. Stasiak dowlókł się do najbliższego drzewa i oparł się o nie. Ktoś uderzył w trakcie ogólnego rozbestwienia Nowińskiego w rękę. W przekonaniu, że uczylił to Stasiak, który już do takiego czynu nie był zresztą zdolny, strzelił Nowiński do Stasiaka raz w nogę, a potem do leżącego strzelił raz jeszcze. Ta druga rana była śmiertelna: kula przeszła żołądek i jelita. Stasiak zmarł po kilku godzinach, nie odzyskawszy przytomności.

Przed bramą domu, w którym się te straszne zajścia działy, zebrał się ludźmi żądając przerwania samosądu nad nieszczęśliwym. Byli tacy, którzy dobili się na podwórce, ale wejść nie mogli, bo brama była zamknięta.

Początkowo, na skutek zeznania Nowińskiego, że działał w obronie własnej, dochodzenie przeciwko niemu zostało umorzona. Okazało się jednak później, że zeznania jego były kłamliwe i dochodzenie zostało wznowione już w kierunku oskarżenia b. posterunkowego o zabójstwo.

Zaznaczyć należy, że Nowiński cieszył się dobrą opinią swych przełożonych podobnie zresztą jak zmarły Stasiak.

Rozprawie przewodniczył sędzia Wiśniewski. Oskarżał prok. Scioberek. Obronę wnosili: Nowińskiego — adw. Brzeziński, Cyperlinga — adw. Sawicki, Matczaka — adw. Dobranicki. Dwaj pozostali obrońców nie mieli.

Sąd ogłosił wyrok, na mocy którego Nowiński skazany został na 6 lat więzienia, Cyperling — na 2 lata, Dębski i Mądry po roku więzienia, a Matczak został uniewinniony. (g)

O puchar ś.p. Landecka walczy 6 zespołów bokserskich

Do rozgrywek drużynowych o puchar imienia ś. p. Otto Landecka zgłosiły się następujące drużyny bokserskie: IKP, Geyer, Sokół i Kruszeender. Poza tym zgłosić się ma jeszcze dodatkowo KP Zjednoczone.

Pucharu przechodniego broni drużyna IKP, która zdobyła go już dwukrotnie.

Rozgrywki rozpoczną się naprawdę podobnie 2 lutego, przy czym w środę, 26 bm odbędzie się losowanie pierwszych spotkań.

Za uwiedzenie nieletniej 1 rok więzienia z zawieszeniem wykonania kary. — Ciekawe tło obyczajowe

Przed sądem okręgowym toczyła się wczoraj sprawa przy drzwiach zamkniętych o ciekawym podkładzie obyczajowym.

Oskarżony, 28-letni Samuel Reiter, czeladnik rzeźnicki, odpowiadał za uwiedzenie nieletniej.

Reiter pracował w Pabianicach u Hilela Fiszera. Przed kilku miesiącami Fiszer złożył przeciwko Reiterowi skargę, że obcuje z jego 14-letnią córką Chają. Oskarżony został skazany na rok

wiezienia z zawieszeniem.

Jak wynika z ogłoszonych jawnie motywów tego wyroku, sąd podkreślił, iż zastosował łagodny wymiar kary z uwagi na to, że o stosunku swego pracownika z nieletnią córką wiedzieli dobrze jej rodzice. Nie sprzeciwili się temu jednak, sądząc, że Reiter — jak przyrzekał — ożeni się z dziewczyną. Dopiero, gdy poślubił inną — zawiedzeni rodzice złożyli przeciwko niemu skargę do władz. (g)

W piątek w Łodzi początek mistrzostw Polski w siatkówce

W ciągu piątku, soboty i niedzieli odbędzie się w Łodzi w sali polskiej YMCA przy ul. Traugutta mistrzostwa Polski w siatkówce męskiej, przy udziale 12 najlepszych drużyn z całego kraju. Tytułu mistrza Polski broni warszawska Polonia. Łódź reprezentowana będzie przez tegorocznego mistrza okręgu HKS.

Uroczyste otwarcie mistrzostw nastąpi w piątek 28 bm o g.15 przy udziale przedstawicieli władz państwowych, komunalnych, wojskowych i sportowych. Ogółem rozegranych zostanie w ciągu trzech dni 30 meczów.

Przedsprzedaż biletów na mistrzostwa rozpoczyna się w dniu dzisiejszym w spółdzielni harcerek „Czuj-Czyn” przy ul. Piotrkowskiej 146. Ceny biletów są ze względów propagandowych bardzo niskie, gdyż od 50 gr.

Kolczyński—Ostrowski Ciekawy pojedynek bokserski

W nadchodzącą niedzielę, 30 bm, odbędzie się o godz. 12 w poł. w sali Geyera przy ul. Piotrkowskiej 295 towarzyski mecz bokserski między drużynami Geyera i Fortu Bema z Warszawy. Atrakcją meczu będzie walka reprezentanta Polski Kolczyńskiego z Ostrowskim.

Dokładny program meczu przedstawia się następująco: waga musza Szadkowski (FB) — Usielski (G), waga kogucia Kuga IV (FB) — Wojciechowski I (G), waga piórkowa Sieradzian (FB) — Augustowicz (G), waga lekka Olszewski (FB) — Nikolańczyk (G), i Kuga I (FB) — Wojciechowski II (G), waga półśrednia Kolczyński (FB) — Ostrowski (G), waga średnia Zrąbkowski (FB) — Pisarski (G) i waga półciężka Łuka (FB) — Wurm (G).

Mecze zapaśnicze o mistrzostwo okręgu

W nadchodzącą niedzielę odbędzie się dwa mecze zapaśnicze o mistrzostwo drużynowe okręgu łódzkiego. W Pabianicach odbędzie się mecz KS — IKP, zaś w Łodzi: Wima — Zjednoczone. Odłożony z ub. niedzieli mecz zapaśniczy najgroźniejszych rywali IKP i Wimy odbędzie się dnia 8 lutego.

Pociąg popularny na mecz Polska—Niemcy

Ze względu na bardzo duże zainteresowanie międzypaństwowym meczem bokserskim Polska — Niemcy, który odbędzie się dnia 13 lutego w Poznaniu zostanie uruchomiony z Łodzi na ten mecz specjalny pociąg popularny.

Wyjazd do Poznania nastąpi z Łodzi w piątek 11 lutego wieczorem, zaś powrót do Łodzi w poniedziałek 14-go lutego z rana.

Całe społeczeństwo musi się zjednoczyć w akcji pomocy zimowej

YMCA nie zmieniała stanowiska Żydzi nie mogą nadal korzystać z pływalni

Nawiązując do sprawozdania z Ogólnego Zebrania Łódzkiego Okręgu Polskiego Związku Pływackiego z dnia 19.12.37 r. Wydział E.O.P.Z.P. komunikuje nam co następuje:

1) „Oświadczenie prezesa Wydziału E.O.P.Z.P. w sprawie startu zawodników klubów żydowskich na pływalni YMCA odnosiło się wyłącznie do zawodów o mistrzostwo oraz zawodów reprezentacyjnych, co jest zgodne z oświadczeniem podanym do wiadomości przedstawicielom Wydziału przez p. dyrektora A. Trypkę.

2) Nieprawdą jest, by p. prezes St. Piątkowski oświadczył w imieniu Polskiej YMCA „o nie robieniu różnic wyznaniowych”, gdyż jest to sprzeczne ze statutem Polskiej YMCA i do tego nikt z przedstawicieli władz Wydziału nie był upoważniony przez Polską YMCA”.

Z powyższego wynika, że YMCA nie zmieniła swego stanowiska w sprawie dołączenia do swojej pływalni sportowców-Żydów czyniac jedynie wyjątek na wyznaczone zawodów o mistrzostwo.

Kronika radiowa

ZRADIOFONIZOWANA WIEŚ.

W ostatnich czasach na terenie województwa łódzkiego obserwuje się coraz większe zainteresowanie radiem. Wyrazem tego jest wzrost radiosłuchaczy wiejskich, a przede wszystkim całkowite zradiofonizowanie jednej z wsi województwa łódzkiego.

Wieś ta — to Osędowice, w gminie Mazew, powiatu łączyckiego, w której pojawiły się anteny na wszystkich chatkach. We wsi tej nie ma ani jednego gospodarstwa, które by nie posiadało detektora. Stało się to za sprawą soltysa tej wsi p. Kazimierza Borowskiego, który za pośrednictwem gminy zamówił pewnego dnia większą liczbę radioodbiorników detektorowych, aby następnie rozsprzedać je między sąsiadami. Dziś cała ludność tej wsi jest wdzięczna swemu soltysowi i wszystkie wolne chwile spędza przy słuchawkach.

Akcja zradiofonizacji na terenie powiatu łączyckiego za sprawą starosty dr. Zygmunta Pajdaka postępuje wciąż naprzód, a obecnie omysłony już został plan zradiofonizowania jednej z gmin tego powiatu, przy współudziale Rozgłos-

ni Łódzkiej Polskiego Radia i Społecznego Komitetu Radiofonizacji Kraju w Łodzi.

RADIOFONIZACJA SZKOŁ ŁÓDZKICH.

W ubiegłym miesiącu społeczny komitet radiofonizacji kraju w Łodzi rozesał do wszystkich instytucji, zakładów przemysłowych i handlowych, banków i osób prywatnych deklaracje w sprawie ufundowania dla szkół powszechnych w Łodzi radioodbiorników. Rezultat tej akcji nie długo kazał na siebie czekać, bowiem już w pierwszej połowie stycznia szereg firm ufundowało radioodbiorniki przez przesłanie na konto społecznego komitetu odpowiednich kwot. Jednakże nie wszystkie instytucje i firmy odpowiedziały na ten apel.

Do końca akcji pozostał tylko jeszcze tydzień, i wobec tego zarząd społecznego komitetu radiofonizacji kraju zwraca się z ponownym apelem do wszystkich tych osób i instytucji, które otrzymały deklaracje o możliwie jak najszybsze przekazanie kwot na kupno radioodbiorników dla najbiedniejszych szkół powszechnych.

KINO
EUROPA
Pocz. 4, 6, 8, 10
DZIS WSPANIAŁA PREMIERA!

GENIALNA AKTORKA
niezapomniana bohaterka filmu „Życie ulicy”
i „Ziemia błogosławiona”

LUIZA RAINER

w fascynującym romansie szpiegowskim, rozgrywającym się na trasie

Wiedeń-Petersburg

W głównej roli męskiej
znakomity
WILLIAM FOWELL

w filmie p. t.:
„ŚWIECZNIK KRÓLEWSKI”
Reż. George Fitzmaurice

Kurier Handlowo-Przemysłowy

„REPUBLIKA“ z dnia 25 stycznia 1938 r.

dział gospodarczy — tel. 211-6h.

C.O.P.

Nikt mający poczucie odpowiedzialności nie może kwestionować celowości zamiany dzisiejszej pustyni gospodarczej na potężny ośrodek przemysłowego dobrodzenia kraju, mający nosić nazwę centralnego Okręgu Przemysłowego.

Przed wszystkim dlatego, że jego budowa oparta została w pierwszej linii na bardzo doniosłych państwowo założeniach, których konieczność nie podlega wogóle dyskusji. Dalej dlatego, że i względy gospodarcze pozytywnie za tym przemawiają. Samo przez się „osiedlenie” przemysłu w pewnych, z góry obranych miejscach, nie tylko ma za sobą bogate dzieje w przeszłości, ale jeszcze i dzisiaj stosowane jest na wielką skalę wśród najbogatszych nawet społeczeństw (np. poparta systemem ulg propaganda za urządzaniem przedsiębiorstw w niektórych okręgach Anglii). Nie poruszamy kwestii doboru terenu podyktowanego, względami zagospodarczymi, aczkolwiek i gospodarczo umiejscowienie środkowe ma już chociażby ze względów komunikacyjnych, cały szereg walorów. Przed wszystkim jednak — pod kątem widzenia gospodarczym — sam przez się bodziec industrializacyjny oceniony być winien dodatnio, panuje przecież dzisiaj już dość powszechna zgoda co do tego, że postęp ekonomiczny Polski, rozwiązanie palących problemów demograficzno - społecznych uwarunkowane są postępowaniem jej uprzemysłowienia; realizowanie tej tezy jest — jak mniemamy — donioślejsze od kwestii „zahaczenia” tu czy owdzie punktu uprzemysłowienia.

Przy tym wszystkim co powiedziano — wydaje się, że polemika publicystyki gospodarczej nad sprawami COP-u jest pożądana, jeżeli przyczynić się choć w części może do krytycznego prześwietlenia — z korzyścią dla sprawy — tego czy innego elementu podjętego wielkiego dzieła.

We wczesnej fazie polemiki zwracaliśmy tu uwagę, że inwestycje ręki publicznej w COP-ie powinny się — poza takimi, których utrzymanie w rękach prywatnych jest dla nader ważnych względów państwowych zasadniczo nie pożądaną — ograniczać do tych, które stanowić mogą raczej podbudowę, czy ułatwienie dla przedsiębiorstw prywatnych. Mamy więc tu na myśli wszelkiego rodzaju inwestycje komunikacji lądowej, wodnej i powietrznej inwestycje centralnych, urządzeń dla wytwarzania i przesyłania energii (siła, światło, ciepło) etc. Wypowiadaliśmy poglądy, że jest to pożądaną nie tylko z uwagi na realne możliwości finansowe państwa, ale także ze względu na niebezpieczeństwo rozrostu etatyzmu uznanego przecież przez czynniki, najbardziej miarodajne za szkodliwy. Łatwo bowiem — przy nadarzącej się okazji i pokusie — mógłby budowany okrąg stać się, że tak powiemy „COP” „centralnym okręgiem etatystycznym”, którego struktura gospodarcza zaciążyłaby w sposób niepożądany na całości budowy gospodarczej.

Trzeba stwierdzić, że dzisiaj teza ta i jej podobne powtarzane są już dość powszechnie, znajdując szeroki oddźwięk w głosach prasy ogólnej i gospodarczej.

Teza dalsza nasza dotyczyła granic materialnych uprzywilejowania przedsiębiorcy. Wypowiadaliśmy zdanie, że inwestycje prywatne w COP-ie należy wyposażyć w większej mierze w przywileje lokacyjne, aniżeli w przywileje z zakresu bieżącego toku przedsiębiorstwa. Nie można „renty sytuacyjnej” przedsiębiorstw założonych w ośrodku nowopowstałym tak szeroko zakreślić, aby podcinała byt przedsiębiorstw gdzieś indziej już istniejących. W tej chwili teza ta ma już za sobą autorytet Związku Izby Przemysłowo-Handlowych, który — opowiadając jak to czytaliśmy, za ulgami w podatku dochodowym, zwłaznymi z urządzaniem zakładów, a zaś stanowczo — przeciw ul-

Próby eksportu tkanin bawełnianych do Stanów Zjednoczonych. — Wyjazd przedstawiciela Łodzi do Ameryki Północnej

W końcu bież. miesiąca wyjeżdża do Stanów Zjednoczonych znany eksporter łódzki, p. Stanisław Markus celem przestudiowania na miejscu warunków i możliwości eksportu do Ameryki Północnej polskich towarów włókienniczych.

P. Markus udaje się do St. Zjedn. przy poparciu Izby Przemysłowo-Handlowych w Łodzi i w Warszawie i po nawiązaniu kontaktów z importerami tamtejszymi będzie miał również na ce-

lu zebranie materiałów do przyszłych negocjacji ze Stanami o traktat handlowy.

P. Markus zabierze ze sobą bogatą kolekcję tkanin bawełnianych metrowych i to przede wszystkim różnic będzie jego wyprawą od wszystkich innych dotychczasowych wyjazdów na drugą półkulę przedstawicieli włókiennictwa łódzkiego w poszukiwaniu możliwości zbytu tekstyliów polskich. Dotychczas penetracja rynku amerykań-

skiego ze strony przemysłu łódzkiego szła głównie w kierunku uplasowania na nim konfekcji, odzieży i galanterii włókienniczej. Próby te — jak narazie — dały wyniki niezbyt pomyślne, gdyż eksportu konfekcji i odzieży w szerszym zakresie w ogóle nie udało się podjąć, wywóz ten bowiem natrafiał na rynek amerykański na zbyt silną konkurencję zarówno ze strony miejscowego przemysłu odzieżowego, jak i ze strony przywozu zagranicznego. Lepsze natomiast rezultaty przyniosły próby eksportu galanterii włókienniczej, bowiem udało się zainteresować importerów tamtejszych powyższymi artykułami i obecnie Łódź wywozi pewne ich ilości, głównie szale, rękawiczki wełniane etc.

Zupełnie natomiast nie podejmowano dotychczas prób wywozu artykułów metrowych bawełn., z góry uznając te próby za skazane na niepowodzenie. Istotnie też możliwości przeprowadzenia takiego eksportu były niewielkie, zwłaszcza wobec bardzo dużego przywozu na rynek amerykański artykułów bawełnianych pochodzenia japońskiego, oddawanych po niezwykle niskich, dumpingowych cenach. Ostatnio jednak otworzyły się pod tym względem pewne możliwości dla wyrobów polskich m. in. wskutek energicznie szerzonych w St. Zjednoczonych hasel bojkotu towarów japońskich. Dzięki temu nastąpiło na amerykańskim rynku włókienniczym pewne „rozluźnienie”, dające szanse wywozu niektórych tkanin łódzkich.

Celem wyjazdu p. Markusa będzie stwierdzenie jak wielkie są te możliwości i ewentualne ich wykorzystanie (-).

Pierwszy dom eksportowy włókienniczy powstać ma w Łodzi. — Rokowania grupy kapitalistów i eksporterów łódzkich

Jak się dowiadujemy, między grupą eksporterów i kapitalistów łódzkich toczy się rokowania na temat utworzenia w Łodzi wielkiego domu eksportowego, którego zadaniem byłby wywóz artykułów włókienniczych na szereg rynków zagranicznych ze szczególnym uwzględnieniem rynków Bliskiego i Dalekiego Wschodu. Celem domu eksportowego byłoby wypełnienie luki, jaka daje się odczuwać wskutek niedostatecznej organizacji wywozu na wspomniane rynki, zwłaszcza wobec zamierzonej likwidacji Polsko - Palestyńskiego Tow. Handlowego.

Kapitał zakładowy nowego przedsiębiorstwa wynosić ma kilkaset tysięcy

zł. Przedsiębiorstwo to z natury rzeczy mieć będzie charakter przede wszystkim eksportowy, wobec jednak tak częstego obecnie wiazania wywozu z przywozem, w wypadkach koniecznych przeprowadzać będzie również transakcje importowe.

Rokowania w sprawie stworzenia wspomnianego domu eksportowego są na dobrej drodze i finalizacji ich spodziewać się należy w ciągu najbliższych tygodni, zaznaczyć wszakże należy, iż sprawa ta w pewnej mierze łączy się z kwestią wprowadzenia w życie projektowanych ulg podatkowych dla domów eksportowych (-).

Początek sezonu w branży półwełnianej

Znaczna liczba protestów wekslowych u progu nowej kampanii

W ślad za ożywieniem na rynku towarów bawełnianych, o czym donosiliśmy w numerze niedzielnym, nastąpił sezonowy wzrost obrotów również w dziale artykułów półwełnianych.

Przy dość licznych zjeździe kupców prowincjonalnych, zapotrzebowanie na towary półwełniane wiosenno - letnie było znaczne, przy czym największym stosunkowo popytem cieszyły się artykuły męskie tańszych gatunków.

Pomimo rozpoczęcia już targów sezonowych w tym dziale, dotychczas nie został jeszcze w całości uregulowany problem cen. W zakresie artykułów nowych, deseniowych kwestia ta jest bardziej chaotyczna i łatwiejsza do rozwiązania, natomiast w dziale artykułów

sztańdantowych jest ona nadal otwarta. Narazie cena tych artykułów kształtuje się jeszcze na poziomie z przed wyższej plac robotniczych, obecnie jednak producenci zamierzają ją podnieść, co znowu spotyka się ze sprzeciwem ze strony odbiorców.

Na podkreślenie zasługuje znaczna liczba protestów wekslowych w dziale artykułów półwełnianych w przeciwieństwie do rynku artykułów bawełnianych, gdzie wypłacalność — jak pisaaliśmy — jest dość dobra. Trudności płatnicze kupiectwa wełniane u progu sezonu, kiedy to kupcy starają się jak najlepiej pokrywać swe zobowiązania jest objawem niepokojącym.

Obrót gospodarczy w Polsce

osiągnię w roku bieżącym około 20 miliardów zł.

Według obliczeń, dokonanych przez Izbę Przemysłowo-Handlową w Warszawie — obrót opodatkowany na rzecz skarbu państwa (bez województwa śląskiego) osiągnie w r. 1938 prawdopodobnie około 20 miliardów złotych.

W roku 1935 obrót opodatkowany wynosił 13,5 miliardów złotych. Od tego czasu do 1937 roku wskaźnik cen artykułów rolnych wzrosły a 23 proc., a wartości produkcji przemysłowej o 37 proc. Przyjmując za podstawę ostatnie dane statystyczne z roku 1935, można określić z dużym prawdopodobieństwem wzrost opodatkowanego obrotu artykułami rolnymi i przemysłowymi w latach 1935 — 1937 jak następuje: opodatkowany obrót artykułami rolnymi

wyniósł w r. 1935 — 3,4 miliardów zł., w r. 1936 — 3,5 miliardów zł. i w r. 1937 — 4,2 miliarda zł., opodatkowany obrót artykułami przemysłowymi wyniósł w r. 1935 — 10,1 miliardów zł., w r. 1936 — 11 miliardów zł. i w r. 1937 — 13,8 miliardów złotych; cały obrót opodatkowany na rzecz państwa wyniósł w r. 1935 — 13,5 miliardów zł., w r. 1936 — 14,5 miliardów zł. i w r. 1937 — 18 miliardów zł.

Wzrost wskaźnika koniunktury w r. 1937 w porównaniu do r. 1936 wynosi przeciętnie około 20 proc. Wskaźniki te wykazują na ogół stałą tendencję zwiększającą w ostatnich miesiącach 1937 r., podobnie jak w r. 1936. Daje to podstawę do przypuszczenia, iż dalszy wzrost wskaźników w r. 1938 napewno nie będzie mniejszy niż połowa wzrostu wykazanego w r. 1937. Stąd wniosek, iż w r. 1938 obrót opodatkowany na rzecz skarbu państwa przekroczy sumę 20 miliardów zł.

Po dodaniu sumy obrotów opodatkowanych na Śląsku — uzyskanoby prawdopodobnie cyfrę 22 — 23 miliardów zł. obrotów opodatkowanych w całym państwie.

Dr. A. Z.

Podział zakupów wełny krajowej

Odbyło się posiedzenie komisji wełnianej Unii Włókienniczej, poświęcone sprawie ustalenia t. zw. klucza zakupu wełny krajowej.

Z uwagi na to, iż obowiązek zakupu wełny krajowej w związku z przydziałami importowymi na okres styczeń - luty został już wykonany na aukcjach poznańskich w dniu 18 bm, zaś zakupy na następnych aukcjach, wyznaczonych na dz. 5 marca zależne będą od nieznanych jeszcze obecnie rozmiarów zapotrzebowania na wełnę kupioną ze strony firm, posiadających zamówienia rządowe — komisja postanowiła odroczyć obrady nad sprawą klucza zakupów aż do czasu wyjaśnienia szeregu wspomnianych wyżej kwestii.

Pokwitowania zaliczek nie są skryptami dłużnymi

Kwestią płynną dotychczas i wywołującą częste spory była sprawa traktowania pokwitowań, wystawianych przez pracowników firm przemysłowych lub handlowych z otrzymanych w firmach zaliczek względnie pożyczek. W wielu wypadkach władze skarbowe traktowały tego rodzaju dokumenty jako skrypty dłużne i domagały się uiszczenia opłaty stemplowej, nota bene dość wysokiej w tego rodzaju wypadkach, bowiem wynoszącej pół proc. sumy dłużnej.

Obecnie Min. Skarbu wydało okólnik regulujący powyższą sporną kwestię w myśl życzeń świata gospodarczego i pracowniczego. Mianowicie Ministerstwo stwierdziło, iż pokwitowania pracowników firmy z otrzymanych zaliczek wzgl. pożyczek nie stanowią skryptów dłużnych, a zatem nie podlegają opłacie stemplowej (-).

Nieście pomoc
najbiedniejszym

